

Дотърчалъ Гривъ. Сварилъ ги ни живи, ни мъртви отъ страхъ. Щомъ видѣли Грива, змиитѣ тозчасъ сами влѣзли въ торбата. Гривъ завързалъ торбата и рекълъ:

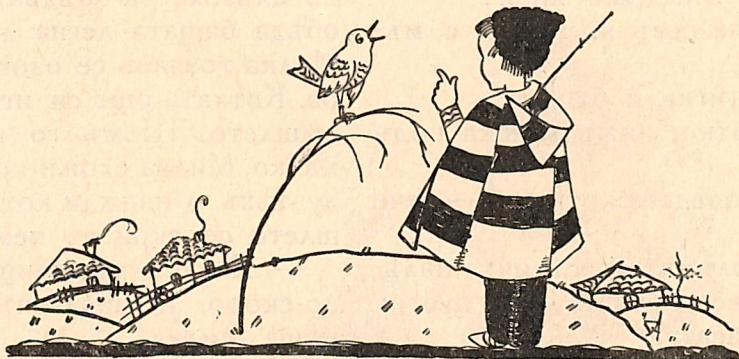
— Не бойте се, майко! Тѣ не могатъ излѣзе вече.

Съвзела се майката. Прегърнала Грива и рекла:

— Живъ да си ми, синко! Ти ни избави отъ лошитѣ гадини.

Отъ тоя день майката обикнала Грива. А дветѣ момчета заживѣли като истински братя.

А. Раздвѣтниковъ

ИЗБЪРЗАЛА ПТИЧКА

Кацнала е птичката на клонче,
кацнала е и пѣсенъ запѣла,
откъде е рано подранила,
откъде е рано долетѣла? —

Не се спира птичката безумна,
къмъ небето човчица извила,
ще си пукне, Боже, сърчицето,
сякашъ че е лудо-биле пила!

А нали е вредомъ още зима,
макаръ да сж угари зелени,
утре снѣжна буря ще завѣе,
мокри клони ще сж заледени!

Ще ми паднешъ на земята, птичко
както лани бедното сираче;
ще те види нѣкой, ще разправа,
а врабчето ще слуша, ще плаче...

Дора Габе